

opusdei.org

Dagcenter för ålderssvaga i Rom

Att hjälpa andra är en förpliktelse, som tvingar oss att gå från ord till handling. De ansvariga för universitetet Campus Bio-Medico, som är ett av Opus Deis korporativa verk, samt filmskådespelaren Alberto Sordi delade önskan om att hjälpa de gamla i staden. På så sätt uppstod CESA.

2008-11-14

En tidning med färgtryck, en teatertrupp, en skräddarverkstad,

kulturella utflykter, utfärder i naturen, sommarsemestrar; en skön atmosfär, en grupp vänner och en möjlighet till att arbeta i grupper.

Detta är bara några exempel på vad som bjuds i Dagcentret för ålderssvaga i Trigora, men i synnerhet – och det är det viktigaste – är det en plats, där den äldre uppskattas, och där vederbörande kan få hjälp med att utveckla sig som person.

Ruggero, Ennio och Adriano byggde centret tillsammans med några vänner från Alberto Sordiföreningen år 2002. I dess tillblivelse finns en önskan om att hjälpa en grupp äldre personer, som inte riktigt kan klara sig själva längre.

Ofta kan de äldre, på grund av det uppdrivna liv vi lever i västvärlden, inte få den nödvändiga uppmärksamhet de behöver av sina familjer; det är inte heller sällan, att

de ekonomiska, biståndsmässiga och organisatoriska problem, som brukar dyka upp i sådana situationer, leder till, att man glömmer, att den äldre först och främst är en svag person, som behöver hjälp.

Till följd av detta känner många äldre sig ensamma och hjälplösa. De lever fastlåsta i en problemfylld värld, de känner sig osäkra på andras kärlek och på ekonomin och är oroliga för framtiden utan att hysa några förhoppningar.

År 2001 startade Campus Bio-Medico – ett av Opus Deis korporativa verk – programmet CESA i Trigora. (CESA-Centro per la Salute dell'Anziano)

Vid sidan av den rent hälsomässiga servicen i dessa lokaler, utvecklades också ett arbete av social karaktär. Föreningen Alberto Sordi skapade ett dagcenter för ålderssvaga som svar på en önskan av den italienske skådespelaren, som givit namn åt

föreningen och upplåtit den mark, som CESA byggdes på.

Det finns ingen som tvivlar på, att det lönar sig att investera i utbildning av barn, unga och vuxna. I dagcentret har man gått ett steg vidare och satsat på utbildning av äldre, som har åtskilliga möjligheter, och som fortfarande kan utveckla sig som personer.

Det primära syftet är att hjälpa till med att vidmakthålla – och om möjligt återvinna och stärka – de psykologiska och fysiska färdigheterna, så att den äldre, allt efter sina möjligheter, kan leva ett aktivt och tillfredsställande liv. Djupast sett handlar det om, att de äldre skall kunna uppnå att få tillbaka sin värdighet, att de känner sig nyttiga och lever lyckligt.

Många undersökningar har visat, att när man mister de mentala färdigheterna, är det inte så mycket

på grund av framskridande ålder som på grund av bristen på motion, på intellektuella stimuli och på socialt liv. Därför organiserar man aktiviteter, och genom att personen gör något, kommer hans och hennes färdigheter att stimuleras. Det handlar om varierande aktiviteter, som utvecklas i en grupp.

Det läggs vikt vid att göra något aktivt, och man försöker att få med alla, inte att de bara sitter och ser på. Aktiviteterna är inte ett mål i sig självt, och man organiserar dem heller inte för att få tiden att gå. Målet är att vara medverkande till utvecklingen av en persons alla dimensioner: de andliga, de sociala och känslomässiga, de intellektuella och de kroppsliga.

Efter lång tid har min mor fått lust att gå till frisören igen. För bara ett år sedan läste jag dikter för min morfar... Nu är det jag, som lyssnar

på honom, när han reciterar dem. Vi hör ofta sådana och liknande uttalanden från familjemedlemmar till äldre, som kommer till centret. Det är ett fenomen som visar sig om och om igen: efter en tid får många lust att leva igen. I början kommer man tre gånger i veckan till centret, men om den äldre önskar det, kan det utvidgas till fem dagar i veckan. Man är aldrig på centret mindre än tre månader, vilket är en minimitid för att komma in i atmosfären och få ut något av det hela.

En vanlig dag går till på följande sätt: ca 9:30 ankommer de bussar, som har hämtat de äldre i deras hem. Den första aktivitet, som varar en timme är en nyhetsorientering. En ordförande presenterar de viktigaste händelserna, som finns i dagens tidningar och ordnar en debatt, genom att han uppmanar folk att delta. På detta sätt motverkar man den självisolering, som den äldre har

benägenhet för. Därefter kan de, som så önskar, få litet lätt gymnastik, innan de går till verkstäderna. Man kan välja mellan snickarverkstad, skräddarverkstad, datoranvändning, dekoration... I alla dessa aktiviteter är det en grupp frivilliga, som arbetar med dem, och som försöker se till, att alla kommer tillrätta med arbetet. Verkstäderna hjälper till med att återskapa känslan av att vara nyttig och låter dem njuta av tillfredsställelsen av ett väl utfört arbete. Många saker, som tillverkas, säljs senare på en marknad, som organiseras av centret, och med alla dräkter, som sys i skräddarverkstaden, anordnas varje år en kostymtävling.

Maten lagas gemensamt av alla, både de äldre och de frivilliga. Man försöker skapa en familjär atmosfär, så att de äldre skall känna sig tillfreds. Därefter är det litet otvungen samvaro, och på

eftermiddagen börjar aktiviteterna igen. Förutom de verkstäder, som redan nämnts, kan man sista timmen få delta i två favoritverkstäder: en redaktionsverkstad och en teaterverkstad.

Föreningen utger en tidning med namnet "Sotto il sole di Roma", och redaktionen består av de äldre under ledning av en expert. Den trycks i färg och innehåller intervjuer och artiklar, som beskriver centrets aktiviteter. Tidningen medverkar till att de äldre återvinner sin image i familjen.

Teatern började med uppförandet av några kortare komiska scener, för att sedan gå över till hela verk. Denna aktivitet har mycket fördelaktiga effekter: den får minnet att arbeta, den övervinner tendensen till tillbakadragenhet och kräver att visa sig offentligt. Man förbereder varje pjäs sex eller sju månader, och under

största delen av tiden får teatern de andra aktivitetsverkstäderna att arbeta runt omkring pjäsen: i snickarverkstaden tillverkar man dekorationerna, i skräddarverkstaden kostymerna ... ”Truppen ex-unga”, som de kallar sig, har anordnat åtskilliga föreställningar. De har t ex spelat för äldre i andra sociala centra.

Under årets lopp har man många andra aktiviteter. ”Upplev din stad” är ett program med kulturella turer i Rom och dess omgivningar, museibesök m m; handelsträdgården tilldrar sig de äldre, som älskar naturen och plantorna; musikverkstaden har spelat in två radiokonsalter, som finns på en CD, som nu cirkulerar bland en större publik. Under de senaste två åren har en stor grupp äldre tillbringat 15 dagars semester i Cianciano, som är en liten stad med varma källor. Dessutom är det fyra traditionella

fester om året: höstfesten för de frivilliga, vinterfesten, som är en karneval för de gamla, vårfesten som är för familjerna och sommarfesten, som firas på centrets årsdag för alla.

Som nämnts i början av artikeln är centrets viktigaste aktivitet inte av medicinsk karaktär. Men eftersom centret försöker att se hela personen, och på grund av den snäva förbindelsen, som existerar mellan kropp och själ, har alla dessa aktiviteter haft ett positivt inflytande på hälsan. Nyligen kom en läkare på besök i Trigora. Två av hans patienter hade börjat på Dagcentret för ålderssvaga, och efter att ha sett den förändring de genomgått, både fysiskt och psykiskt, ville han gärna se det personligt. Han blev så begeistrad över allt han såg, så först uppmuntrade han sin egen mor till att gå med i aktivitetsprogrammet. Därefter sände han programmet till kommunen, där en grupp frivilliga

nu börjat organisera aktiviteter för äldre tre förmiddagar i veckan.

En präst från centret firar mässa i kapellet två dagar i veckan och erbjuder de personer, som så önskar det, själavård. Många äldre har åter börjat praktisera sin tro, sedan de kommit till Trigora. För föreningens frivilliga har denna aktivitet påverkat deras eget trosliv som kristna, och det finns redan åtskilliga, som deltar i en kurs, som kallas "Cirkel för medarbetare".

De personer, som arbetar i föreningen, är övertygade om, att allteftersom den genomsnittliga levnadsåldern går upp, och samhället kommer att ha fler äldre, håller de på med ett banbrytande arbete av livsviktig betydelse, där det alltid finns mycket att göra. De regionala och lokala beslutsfattarna håller på att starta liknande centra,

och det är ett mycket lämpligt tillfälle till att utveckla erfarenheter på.

Som en följd av de direktiv, som påven Johannes Paulus II gav i sitt brev till de gamla 1999, håller man i föreningen nu på med att ställa samman vetenskapliga forskningsresultat, som kan hjälpa till att förstå ålderdomen som ännu en etapp i en persons utveckling. Precis nyligen har man börjat med ett forskningsprojekt i samarbete med den antropologiska avdelningen på det påvliga universitetet Santa Croce och avdelningen för bioetik på universitetet Campus Bio-Medico, där man försöker att sammanställa både teoretiska och praktiska aspekter.

Det, som vi här har berättat om, är bara början på ett arbete, som öppnar ett enormt stort panorama. För en kort tid sedan dog mamman till en av föreningens frivilliga, som

började arbeta i centret för att kunna vara tillsammans med henne. Även om hennes mor inte längre är där, har denna person fortsatt med att hjälpa till. Händelser som denna vittnar om, att detta arbete bidrar till att bygga upp ett mer humant samhälle.

---

pdf | Dokument automatiskt skapat
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
dagcenter-for-alderssvaga-i-rom/](https://opusdei.org/sv-se/article/dagcenter-for-alderssvaga-i-rom/)
(2025-04-04)